

**Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi haja-asutus-
alueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta**

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 22/1997 vp laiksi haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta. Eduskunnalle on liikennevaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 6/1997 vp.

Eduskunta edellyttää, että haja-asutusalu-

eiden postitoiminnan turvaamiseksi postipalvelun myynnistä valtiolle tuloutuvia maksuja käytetään tarvittaessa haja-asutusalueiden ja saariston postitoimipaikkojen tukemiseksi liikenneministeriön ohjauksessa.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi postipalvelun myynnistä suoritetaan valtiolle maksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Postipalvelun myyntinä pidetään postitoimintalaissa (907/1993) tarkoitetun toimiluvan varaisen postitoiminnan harjoittamista korvausta vastaan.

2 §

Maksuvelvollisuus

Maksuvelvollinen on postitoiminnan harjoittaja, joka on saanut postitoimintalaissa tarkoitetun toimiluvan rajoitetun postitoiminnan harjoittamiseen.

3 §

Maksun peruste

Myynnistä suoritettavan maksun perusteena on postipalvelun myyntihinta ilman tämän lain mukaisen maksun ja arvonlisäveron osuutta.

4 §

Maksun määrä

Maksun määrä on 2 momentin mukainen prosenttiosuus maksun perusteena olevasta myyntihinnasta.

Prosenttiosuus lasketaan jakamalla toimilupa-alueen edellisen kalenterivuoden lopun väestötiheys (asukasmäärä maaneliökilometriä kohti) 50:llä ja pyöristämällä saatu tulos lähimpään kokonaislukuun. Prosenttiosuus on enintään 20. Maksua ei määrätä toimilupa-alueelle, jolla väestötiheys on vähemmän kuin 250 asukasta maaneliökilometriä kohti.

5 §

Maksua hallinnoivat viranomaiset

Verohallituksen tehtävänä on tässä laissa tarkoitetun maksun suorittamisen yleinen valvonta.

Lääninveroviraston tehtävänä on maksun suorittamisen valvonta, maksun määrääminen sekä ennakkotiedon antaminen ja maksujen kanto.

Maksuvelvollisia koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella maksuvelvollisen verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) tarkoitettu kotikunta on. Jos maksuvelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, asian käsittelee Uudenmaan lääninverovirasto.

2 luku

Maksun maksaminen ja ennakkoratkaisu

6 §

Maksun maksaminen

Maksu maksetaan lääninverovirastolle kalenterikuukauden aikana suoritettujen postipalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, maksun saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Maksuvelvollisen on annettava lääninverovirastolle ilmoitus maksuvalvontaa varten. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tietojen antotavasta.

8 §

Virheen korjaaminen

Maksuvelvollinen, joka on maksanut kalenterikuukaudelta liikaa maksua, saa korjata virheen vähentämällä liikaa maksetun mää-

rän tilikauden seuraavien kalenterikuukausien maksuista.

Jos maksuvelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun maksun hakemuksesta. Hakemus on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksuvelvollinen on maksanut liikaa maksua.

9 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi antaa maksuvelvolliselle hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia on sovellettava.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määrääjäksi. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

3 luku

Maksun maksuunpano

10 §

Maksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määrääjässä, lääninverovirasto määrää maksamatta olevan maksun maksuvelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimittava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksu olisi tullut maksaa.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määrääjässä tai jos maksua on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä maksuvelvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

Arviota toimitettaessa on otettava huomioon maksuvelvollisen toiminnan laatu ja laajuus, suoritettun maksun määrä sekä maksuvelvollisen aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset. Lisäksi on verrattava maksuvelvollisen toimintaa muiden samantilaisissa olosuhteissa toimivien maksuvelvollisten toimintaan.

Maksuvelvolliselle on ennen maksun määräämistä varattava tilaisuus selvityksen antamiseen maksun määräytymistä koskevasta laskelmasta sekä niistä seikoista, joiden vuoksi maksu aiotaan määrätä arvion mukaan.

12 §

Maksunkorotus

Maksua voidaan korottaa:

1) jos maksuvelvollinen on jättänyt kalenterikuukaudelta maksettavan maksun kokonaan maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän, enintään 30 prosentilla;

2) jos 7 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa tai muussa maksuvelvollisen antamassa maksuunpanoon vaikuttavassa asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä maksuvelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) jos maksuvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tai muun maksuunpanoon vaikuttavan tiedon tai asiakirjan antamiselle asetetun määräajan noudattamisen taikka antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla;

4) jos maksuvelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamismaksuvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun maksuunpanoon vaikuttavan tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Maksunkorotus määrätään vain siitä maksusta, jota 1 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

13 §

Veronlisäys

Jos maksuvelvollinen maksaa kalenterikuukaudelta suoritettavaa maksua ilman mak-

suunpanoa 6 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, hänen on oma-aloitteisesti maksettava veronlisäystä.

Jos kalenterikuukaudelta suoritettavaa maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa, määrätään maksamatta jääneelle maksulle veronlisäystä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) mukaisesti.

14 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Maksun kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan veronkantolain (611/1978) säännöksiä.

4 luku

Oikaisu ja muutoksenhaku

15 §

Oikaisu

Jos lääninverovirasto maksuvelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on maksuvelvollisen vahingoksi virheellinen, lääninveroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava maksuvelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jota oikaistava päätös koskee tai, jos päätös koskee useita kalenterivuolia, niistä viimeisen päättymisestä taikka maksuvelvollisen mainitun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Jos lääninverovirasto oikaisee päätöstään maksuvelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 16 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin lääninverovirasto katsoo, että maksuvelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aihetta päätöksen oikaisemiseen, lääninveroviraston on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä lääninoikeuteen.

16 §

Muutoksenhaku

Lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on lääninverovirastossa olevalla veroasiamiehellä. Muutoksenhaussa noudatetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetaan lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen perimisestä ulosotto-toimin annetun lain (367/1961) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

5 luku

Erinäiset säännökset

17 §

Maksuvelvollisen kirjanpito

Maksuvelvollisen on järjestettävä kirjanpito-nsa sellaiseksi, että siitä saadaan maksun määräämistä varten tarvittavat tiedot.

18 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Maksuvelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston tai veroasiamiehen kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpito-nsa sekä muut asiakirjat ja omaisuus, jotka saattavat olla tarpeen maksuunpanoa tai maksujen tarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

19 §

Maksun kiertämisen estäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksusta vapauduttaisiin, maksuunpanossa on meneteltävä asian varsinaisen luonteen mukaisesti.

20 §

Salassapitovelvollisuus

Salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 95 §:n 3 momentissa säädetään.

21 §

Rangaistussäännös

Rangaistus maksun lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

22 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

23 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan postipalveluun, joka on suoritettu lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.